

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II -1 У.14457/11
15.03.2012. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Томислава Медведа, чланова већа, са судијским помоћником Драганом Ранђеловић као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из села ..., општина ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције у Београду, ради поништаја решења туженог 02/1 ИНС број 195005 од 28.11.2011. године, у предмету пензијском, у нејавној седници већа, одржаној дана 15.03.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције у Београду, 02/1 ИНС број 195005 од 28.11.2011. године, и предмет враћа туженом органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, жалба тужиоца изјављена против решења Републичког Фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијале Врање број 181.6-2 од 17.10.2011. године, којим решењем је одбијен захтев А.А. из ... за признавање права на старосну пензију.

Тужилац је, дана 24.12.2011. године, поднео тужбу Управном суду, којом оспорава законитост решења због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Указује да нису тачни наводи у

оспороном решењу да за тужиоца не постоје потребни подаци да би му се признало право на старосну пензију. Истиче да је био запослен у предузећу Б.Б из ... и то у периоду од 27.03.1964. до 30.06.1966. године, затим од 01.07.1966. до 31.12.1976. године, од 01.01.1977. до 17.06.1989. године, што укупно износи преко 23 године, а за који период је уредно примао лични доходак, те да је од 09.03.1993. до 11.02.1998. године обављао самосталну делатност као таксиста по решењу Скупштине општине Витина. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган, у датом одговору на тужбу остао је у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списка предмета ове управне ствари, испитујући законитост оспореног решења у смислу члана 41. став 1 Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09), Управни суд је оценио:

Тужба је основана.

Основано се у тужби наводи да је, у поступку који је претходио доношењу оспореног решења, чињенично стање утврђено на погрешан начин. Наиме, из образложења оспореног решења не произилази да је првостепени орган правилно утврдио све чињенице од значаја за доношење одлуке и да је на правилно утврђено чињенично стање правилно примењено материјално право. Поступајући по захтеву тужиоца за признавање права на старосну пензију првостепени орган је утврдио да је тужилац рођен године, да је поднео захтев 05.09.2008. године за признавање права на старосну пензију и да према извештају Службе Дирекција Приштина од 25.03.2009. године за тужиоца као осигураника у бази матичне евиденције нису евидентирани подаци о навршеном пензијском стажу, па како за тужиоца нема регистрованих података о навршеном пензијском стажу, то тужилац не испуњава услове предвиђене чл. 19. Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“, број 34/03) за признавање права на старосну пензију. Одлучујући о тужиочевој жалби, тужени орган је утврдио, на основу стања у списима предмета и

података регистрованих у матичној евиденцији да за тужиоца не постоје подаци у матичној евиденцији о оствареном стажу и заради и оценио да је првостепени орган правилно одбио тужиочев захтев.

Одредбом чл. 8. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/2001) прописано је да се у поступку морају утврдити правилно и потпуно све чињенице и околности које су од значаја за доношење законитог и правилног решења (одлучне чињенице). Одредбом чл. 125. ст. 1. истог закона прописано је да се, пре доношења решења, морају утврдити све одлучне чињенице и околности које су од значаја за доношење решења и странкама омогућити да остваре и заштите своја права и правне интересе, а одредбом чл. 199. ст. 2, између осталог је прописано, да образложење решења садржи и утврђено чињенично стање, по потреби разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака и правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Код оваквог чињеничног и правног стања ствари, Управни суд налази да је оспорено решење донето уз битне повреде напред наведених одредби закона. Наиме, тужени орган у образложењу свог решења наводи да је првостепени орган утврдио да у бази података матичне евиденције не постоје подаци о оствареном стажу и заради за тужиоца. Међутим, у списима предмета се налази привремено решење Републичког Фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијале Врање 181-6-2-Д-бр.52381 од 29.01.2010. године, којим се тужиоцу утврђује право на старосну пензију од 05.03.2008. године у износу од 9.595,74 динара, на основу навршеног пензијског стажа од 16 година, 05 месеци и 17 дана. У списима предмета достављеним овом суду нема доказа да је првостепени орган извео било какав доказ у циљу утврђивања чињеничног стања у погледу утврђивања података о навршеном пензијском стажу за тужиоца, ово тим пре што су у једном моменту постајали докази, подаци у матичној евиденцији на основу којих је првостепени орган донео дана 29.01.2010. године решење којим му је признао тражено право, а без ових података није могао правилно да утврди чињенично стање, па је погрешан

закључак из оспореног решења да тужилац не испуњава услове за признавање права на старосну пензију. Према ставу суда, у поступку који је претходно доношењу оспореног решења, чињенично стање није утврђено на начин прописан чланом 8. Закона о општем управном поступку, нити образложење оспореног решења садржи разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на решење какво је дато у диспозитиву, а како је то прописано чланом 199. ст. 2. истог закона. Како је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, у поновном поступку тужени ће отклонити наведене повреде правила поступка и исправно утврдити чињенично стање, након чега ће донети правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати потпуне и правилне разлоге који упућују на одлуку каква је донета.

Суд је овај спор решио без одржавања јавне расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споривима, будући да предмет спора не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, с обзиром да је оспорено решење незаконито са разлога повреде правила поступка и погрешне примене материјалног права, а што је овај суд могао да цени на основу стања списка предмета, без одржавања јавне расправе.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је тужбу уважио и оспорено решење поништио, одлучујући као у диспозитиву пресуде, на основу одредбе члана 40. у вези са чланом 42. став 1. Закона о управним споривима („Службени гласник РС“, број 111/09), с тим да је у поновном поступку тужени орган везан правним схватањем и примедбама суда изнетим у овој пресуди, у смислу одредбе члана 69. Закона о управним споривима („Службени гласник РС“, број 111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана: 15.03.2012. године, II-1 У.14457/11

Записничар

Драгана Ранђеловић, с.р.

Председник већа-судија

Деса Симић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БЂ

